

Jesus lærer oss å iaktta trær!

Du har sikkert en eller annen gang forsøkt å telle årringene på en trestubbe for å finne ut hvor gammelt det nedsagde treet ble? En ekspert på å datere stavkirker fortalte meg en gang at en i årringene på en trestokk kan finne langt mer informasjon en bare en nøyaktig årstdatering. Forskeren viste meg en snittflate fra en gammel trestokk. Ringene varierte i bredde avhengig av hvor varm eller kjølig den enkelte sommer hadde vært. Hver eneste tørkesommer var registrert i treet's innerste. Midt inne blant årringene var det også tydelige merker etter en skogbrann treet en gang overlevde. Alt kunne avleses i treet's indre. Ikke rart botanikere, arkeologer, historikere og klimaforskere henter mye av sin viten fra trærne.

Jesus Kristus var en ivrig iakttaker av trær, og kom med flere oppfordringer til iakttakelse. Sterkest kommer dette til uttrykk i Lukas-evangeliet i kap 21 og vers 29, der vi finner følgende imperativ: "Se på fikentreet og alle de andre trærne!"

Trær har individualitet også i en tett skog. Trærne henter næring fra usynlige kilder. Et tre løfte grenene mot det grenseløse. Grenene er overgitt til vinden. Trær har kraftige rotsystem skjult for menneskers øyne. Trær er rotfestet, grunnfestet. Treet står på sin post i all slags vær. Det er til på Guds initiativ. Det er i overgivelse. Det er utlevert til Skaperens omsorg og sam-hørigheten med sine artsfrender. Bibelen forteller oss at vår Skaper og Far vet om alle våre årringer, brukne kvister, sår og skrammer, vår livslykke og vårt hverdagsliv. Og midt i alt dette har Herren omsorg for oss!

Trær gir et vakkert bilde på hva en kristen menighet er. Trærne minner oss om at det er umulig å komme nærmere Gud uten også å komme nærmere menneskene. Og det er umulig å komme nærmere Gud uten også å komme nærmere skaperverket. Treet brukes i Bibelen for å vise oss hvor

(forts. nederst neste side)

